

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3685/2024
20.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... , чији је пуномоћник Милош Радојевић, адвокат из ... , против туженог Дом здравља Крагујевац, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1681/24 од 10.09.2024. године, у седници одржаној 20.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1681/24 од 10.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1681/24 од 10.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 393/23 од 29.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име разлике до минималне зараде за период од јануара 2021. године до марта 2023. године исплати појединачне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као у садржини тог става. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 16.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1681/24 од 10.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. Закона о парничном поступку).

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике исплаћене плате и минималне зараде, а правноснажном пресудом је утврђено да тужбени захтев није основан. О овом праву тужиле, судови су одлучили уз примену материјалног права из члана 111. Закона о раду које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Такође, тужилца није уз ревизију доставила пресуде из којих би произишао закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Поред тога, наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћене зараде (тужба ради новчаног потраживања) у овој правној ствари је поднета 11.04.2023. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 19.498,17 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиле недозвољена, у смислу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**